

บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
เรื่อง รายได้จากการจำหน่ายเศษวัสดุคงเหลือจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้าง
ที่เป็นที่ราชพัสดุของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้มีหนังสือ ที่ ศธ ๕๘๐๑/๔๗๘๐ ลงวันที่ ๒๗ ตุลาคม ๒๕๕๑ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีได้ขออนุญาตรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างอาคารชลศาสตร์ และถึงน้ำคอนกรีตต่อกรมธนารักษ์ ต่อมากรมธนารักษ์ได้มีหนังสือ ที่ กค ๐๓๑๓/๑๒๒๕๕ ลงวันที่ ๒๕ กันยายน ๒๕๕๐ อนุญาตให้มหาวิทยาลัยรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างทั้งสองรายการดังกล่าวได้ และให้นำวัสดุคงเหลือจากการใช้ประโยชน์ออกประมูลขายนำเงินส่งคลังเป็นรายได้ของกรมธนารักษ์ต่อไป ตามข้อ ๒๐ (๑)(๒) และข้อ ๒๒ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๔๕ เนื่องจาก มาตรา ๑๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๔๑ กำหนดให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น ประกอบกับบทเฉพาะกาล มาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติเดียวกัน บัญญัติให้โอนกิจการทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๒๘ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี เมื่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๑ มีผลใช้บังคับแล้ว บรรดาทรัพย์สินที่มีอยู่ก่อนที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ จึงตกเป็นของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๑ รวมทั้งทรัพย์สินที่เกิดขึ้นหรือได้มาภายหลังที่พระราชบัญญัติมีผลบังคับใช้ หากมหาวิทยาลัยมีความประสงค์รื้อถอนอาคารชลศาสตร์ และถึงน้ำคอนกรีตแล้ว การประมูลขายเศษวัสดุคงเหลือ ซึ่งตามพระราชบัญญัติถือเป็นทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยแล้ว รายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุคงเหลือดังกล่าว จึงถือเป็นรายได้ที่เกิดจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ แห่งพระราชบัญญัติดังกล่าว ดังนั้น จึงขอหารือว่า การที่มหาวิทยาลัยนำรายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุคงเหลือข้างต้นนำส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของกรมธนารักษ์ตามข้อ ๒๐ (๑) (๒) และข้อ ๒๒ วรรคสอง แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ.

ส่งพร้อมหนังสือ ที่ นร ๐๙๐๑/๐๑๕๓ ลงวันที่ ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒ ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี

๒๕๕๕ ถือเป็นารนำส่งรายได้ที่ไม่ขัดต่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๑ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) ได้พิจารณาข้อหารือของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี ประกอบกับได้รับฟังคำชี้แจงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมธนารักษ์) และผู้แทนมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีแล้ว ปรากฏข้อเท็จจริงเพิ่มเติมว่าอาคารชลศาสตร์และถังน้ำคอนกรีต ได้ขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุไว้ในทะเบียนประเภทสิ่งปลูกสร้างของรัฐที่ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินที่ไม่ใช่ที่ราชพัสดุทะเบียนเลขที่ กท. ๒๖๑๖ และ กท. ๒๖๐๗ โดยปลูกสร้างในที่ดินทรัพย์สินส่วนพระมหากษัตริย์ที่มหาวิทยาลัยเป็นผู้เช่า ตั้งอยู่ในท้องที่แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพมหานคร ทั้งนี้ อาคารและถังน้ำคอนกรีตดังกล่าวได้ดำเนินการก่อสร้างด้วยเงินงบประมาณแผ่นดิน และเนื่องจากสิ่งปลูกสร้างทั้งสองรายการมีสภาพชำรุดไม่สามารถใช้งานได้ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีจึงต้องขออนุญาตกรมธนารักษ์รื้อถอน และเพื่อใช้พื้นที่ก่อสร้างอาคารปฏิบัติการทางวิศวกรรมศาสตร์ชั้นรูปโลหะและวิศวกรรมชลศาสตร์และโลจิสติกส์ ปัจจุบันมหาวิทยาลัยได้นำเงินรายได้จากการจำหน่ายเศษวัสดุคงเหลือจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างส่งกระทรวงการคลังเป็นรายได้ของกรมธนารักษ์แล้ว คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๘) จึงมีความเห็น ดังนี้

มาตรา ๖๑^๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๑ บัญญัติให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน ลิขสิทธิ์ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๒๘ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และมาตรา ๑๓^๒ วรรคสี่ บัญญัติให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์

^๑มาตรา ๖๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน ลิขสิทธิ์ หนี้สิน เงินงบประมาณ และรายได้ของสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีตามพระราชบัญญัติสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี และสถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ พ.ศ. ๒๕๒๘ ไปเป็นของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่เงินงบประมาณหมวดเงินเดือน และค่าจ้างประจำซึ่งมีผู้ครองอยู่ ให้โอนไปเป็นของสำนักงานปลัดทบวง ทบวงมหาวิทยาลัย

^๒มาตรา ๑๓ รายได้ของมหาวิทยาลัย มีดังนี้

- (๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้เป็นรายปี
- (๒) เงินอุดหนุนและทรัพย์สินซึ่งมีผู้ให้แก่มหาวิทยาลัย
- (๓) ค่าธรรมเนียม ค่าบำรุง ค่าตอบแทน เบี้ยปรับ และค่าบริการต่างๆ ของมหาวิทยาลัย
- (๔) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้จากการร่วมลงทุนหรือการลงทุน และจากทรัพย์สินของ

มหาวิทยาลัย

(๕) รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์

- (๖) รายได้หรือผลประโยชน์อย่างอื่น

จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น ทั้งนี้ มาตรา ๑๓ (๕) บัญญัติให้รายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้มาจากการใช้ที่ราชพัสดุหรือการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์เป็นรายได้ของมหาวิทยาลัย โดยมาตรา ๑๓ วรรคห้า บัญญัติให้รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ จึงเห็นได้ว่า เงินรายได้หรือผลประโยชน์ที่ได้รับจากการใช้หรือจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุ ย่อมหมายถึง เงินหรือผลประโยชน์ที่มหาวิทยาลัยได้รับจากการดำเนินการจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุตามอำนาจหน้าที่และวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย การจัดหาประโยชน์ในที่ราชพัสดุในที่นี้ ย่อมหมายถึง การนำที่ราชพัสดุไปดำเนินการในลักษณะที่เป็นการจัดหาประโยชน์จากการใช้ที่ราชพัสดุนั้น ตามปัญหาที่หารือข้อเท็จจริงปรากฏว่า อาคารชลศาสตร์และถังน้ำคอนกรีตที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเคยใช้ประโยชน์ ได้ขึ้นทะเบียนที่ราชพัสดุประเภทสิ่งปลูกสร้างของรัฐที่ปลูกสร้างอยู่บนที่ดินที่ไม่ใช่ที่ราชพัสดุ ด้วยเหตุนี้สิ่งปลูกสร้างทั้งสองรายการดังกล่าว จึงเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินซึ่งเป็นที่ราชพัสดุตามมาตรา ๔^๓ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ ที่กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ตามมาตรา ๕^๔ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี

เงินอุดหนุนทั่วไปตาม (๑) นั้น รัฐบาลพึงจัดสรรให้แก่มหาวิทยาลัยโดยตรง โดยการเสนอแนะของทบวงมหาวิทยาลัย เป็นจำนวนที่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายที่จำเป็นในการดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัยและในการพัฒนาการอุดมศึกษาที่อยู่ในความรับผิดชอบของทบวงมหาวิทยาลัย

ให้อสังหาริมทรัพย์ซึ่งมหาวิทยาลัยได้มาจากการให้ หรือซื้อด้วยเงินรายได้ของมหาวิทยาลัย หรือแลกเปลี่ยนกับทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย เป็นกรรมสิทธิ์ของมหาวิทยาลัย

ให้มหาวิทยาลัยมีอำนาจในการปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย ทั้งที่เป็นที่ราชพัสดุตามกฎหมายว่าด้วยที่ราชพัสดุและที่เป็นทรัพย์สินอื่น

รายได้ของมหาวิทยาลัยไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามกฎหมายว่าด้วยเงินคงคลังและกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

ในกรณีรายได้ตามวรรคหนึ่งมีจำนวนไม่เพียงพอสำหรับค่าใช้จ่ายในการดำเนินการของมหาวิทยาลัยและค่าภาระต่าง ๆ ที่เหมาะสม และมหาวิทยาลัยไม่สามารถหาเงินจากแหล่งอื่นได้ รัฐบาลพึงจัดสรรเงินงบประมาณแผ่นดินให้แก่มหาวิทยาลัยเท่าจำนวนที่จำเป็น

^๓มาตรา ๔ ที่ราชพัสดุ หมายความว่า อสังหาริมทรัพย์อันเป็นทรัพย์สินของแผ่นดินทุกชนิด เว้นแต่สาธารณสมบัติของแผ่นดิน ดังต่อไปนี้

(๑) ที่ดินรกร้างว่างเปล่า และที่ดินซึ่งมีผู้เวนคืนหรือทอดทิ้งหรือกลับมาเป็นของแผ่นดิน โดยประการอื่นตามกฎหมายที่ดิน

(๒) อสังหาริมทรัพย์สำหรับพลเมืองใช้หรือสงวนไว้เพื่อประโยชน์ของพลเมืองใช้ร่วมกัน เป็นต้นว่า ที่ชายตลิ่ง ทางน้ำ ทางหลวง ทะเลสาบ

ส่วนอสังหาริมทรัพย์ของรัฐวิสาหกิจที่เป็นนิติบุคคลและขององค์การปกครองท้องถิ่นไม่ถือเป็นที่ราชพัสดุ

^๔มาตรา ๕ ให้กระทรวงการคลังเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์ที่ราชพัสดุ

บรรดาที่ราชพัสดุที่กระทรวง ทบวง กรมใดได้มาโดยการเวนคืนหรือการแลกเปลี่ยนหรือโดยประการอื่น ให้กระทรวงการคลังเข้าถือกรรมสิทธิ์ในที่ราชพัสดุนั้น ทั้งนี้ ยกเว้นที่ดินที่ได้มาโดยการเวนคืนตาม

พระจอมเกล้าธนบุรี จึงมีฐานะเป็นเพียงผู้ปกครองดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุตามมาตรา ๑๓ วรรคสี่ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๑ เท่านั้น ทั้งนี้ มหาวิทยาลัยอาจนำรายได้จากการใช้และจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุดังกล่าวเป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ (๕) โดยไม่ต้องนำส่งกระทรวงการคลังตามมาตรา ๑๓ วรรคห้า แต่การจำหน่ายเศษวัสดุคงเหลือจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่เป็นที่ราชพัสดุ มิได้เป็นการใช้และจัดหาประโยชน์จากที่ราชพัสดุซึ่งมหาวิทยาลัยปกครองดูแลหรือใช้ประโยชน์แต่อย่างใด ด้วยเหตุนี้รายได้จากการจำหน่ายเศษวัสดุคงเหลือจากการรื้อถอนอาคารชลศาสตร์และถึงน้ำคอนกรีต จึงไม่เป็นรายได้ของมหาวิทยาลัยตามมาตรา ๑๓ วรรคห้า เมื่อมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๑๘ บัญญัติให้คณะกรรมการที่ราชพัสดุกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ โดยให้ตราเป็นกฎกระทรวง ในที่นี้ คือ ข้อ ๒๒^๕ แห่งกฎกระทรวงว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์เกี่ยวกับที่ราชพัสดุ พ.ศ. ๒๕๕๕ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวงฯ (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ กำหนดให้นำรายได้จากการจำหน่ายอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะทำการรื้อถอน หรือการจำหน่ายวัสดุที่รื้อถอนแล้ว หรือการจำหน่ายต้นไม้ ดิน หรือวัสดุอื่นๆ ที่ได้มาจากที่ราชพัสดุ นำส่งคลังเป็นรายได้ของกรมธนารักษ์ ดังนั้น การนำรายได้จากการประมูลขายเศษวัสดุคงเหลือจากการรื้อถอนสิ่งปลูกสร้างที่เป็นที่ราชพัสดุนำส่งคลังเป็นรายได้ของกรมธนารักษ์ จึงไม่เป็นการนำส่งรายได้ที่ขัดต่อพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี พ.ศ. ๒๕๕๑ แต่อย่างใด

(คุณพรทิพย์ จਾਲะ)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๒

กฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม

“ข้อ ๒๒ การจำหน่ายอาคารหรือสิ่งปลูกสร้างที่จะทำการรื้อถอนหรือการจำหน่ายวัสดุที่รื้อถอนแล้ว หรือการจำหน่ายต้นไม้ ดิน หรือวัสดุอื่นๆ ที่ได้มาจากที่ราชพัสดุ ให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

ในกรณีที่จะนำวัสดุที่ได้มาจากที่ราชพัสดุดังกล่าวตามวรรคหนึ่งไปใช้เพื่อประโยชน์แก่ทางราชการหรือเพื่อประโยชน์แก่สาธารณประโยชน์หรือสาธารณกุศล จะต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีกรมธนารักษ์หรือธนารักษ์พื้นที่ แล้วแต่กรณี หลักเกณฑ์การอนุญาตให้ปฏิบัติตามระเบียบที่กระทรวงการคลังกำหนด

เงินที่ได้จากการจำหน่ายตามวรรคหนึ่งให้นำส่งคลังเป็นรายได้ของกรมธนารักษ์

การพิจารณาอนุญาตตามวรรคสองให้นำความในข้อ ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม